Calitatea slabă a leadershipului

On Aprilie 01, 2009

Privește dincolo de reușită pentru a descoperi drumul spre echilibrarea interioară.

Hernan Cortes a rămas guvernatorul ținutului pe care-l denumise Noua Spanie, așteptând ca regele să-l ridice la rangul de viceregе. A devenit extrem de bogat după cucerirea Mexicului. Coroana i-a dat mine de aur și argint, plantații de bumbac și zahăr, mori și pământuri. Şi-a construit un castel cu turnuri la Cuernavaca și a primit titlul de marchiz. Îi plăcea să i se spună Don Hernando. Faima lui i-a asigurat căsătoria cu Juana de Zuniga, rudă cu Ducele de Bejar, unul din cei mai influenți oameni din Spania.

Cu toate acestea scandalurile trecutului i-au marcat restul carierei. Plin de neastâmpăr, și-a dedicat întreaga viață căutării altui Mexic și altui Motecuhzoma. A risipit zestrea soției într-o inutilă explorare a legendarului Amazon. Şi-a petrecut ultimii ani în Spania încercând să solicite câte o audiență regelui. A devenit un bătrânel ridicol și agasant, care trăgea de mânecă funcționarii minori, plângându-se de nedreptățile reale sau imaginare care i se făcuseră.

În cele din urmă, după ce și-a dat seama că nu va primi binecuvântarea regală, a hotărât să se întoarcă în iubitul său Mexic. S-a îmbolnăvit cu câteva zile înainte să pornească în călătorie și a murit, singur și nefericit, la șaizeci și doi de ani. Azi, în Mexic, nu există nicio statuie a lui Cortes, niciun monument, niciun mormânt. Blestemul primei lui soții, Malinali Tenepal, l-a urmărit și pe el și pe fiul lui dincolo de mormânt: *"Te blestem Cortes, și pe tine, și pe copilul nostru, și Mexicul".*

Leadership: Îți controlezi tendința de a atribui valoare unor fapte menite să rămână în adâncul memoriei lumii, dar care se pot dovedi incriminate dacă cad sub incidența obligației de a fi o legătură de drept cu mersul lumii ?

Lumea nu se va opri într-un loc doar pentru că tu ai cucerit un teritoriu, sau pentru că intenționezi să cucerești alte teritorii. Important nu este teritoriul cucerit, ci mai degrabă ce se întâmplă pe acel teritoriu. Prin ce anume atrage un teritoriu lumea? Sugerează el o abordare nouă a mersului lumii, în afară de o expansiune târzie a unui imperiu? Este teritoriul o acțiune neîncheiată care ridică întrebări legate de semnificațiile comportamentului tău? Teritoriul se poate transforma într-un tot social-economic, sau într-un continuu război?

Mai mult decât atât, cum poate individul să își transforme teritoriul într-un loc de emancipare colectivă?

Hernan Cortes a vrut să cucerească noi teritorii într-un efort de a-și afirma personalitatea dominantă, spiritul de lider (de neînvins). Dar el nu a avut viziunea de a afirma, de a proteja, de a revitaliza valorile culturale ale societății în care trăia. El a văzut teritoriul Mexicului ca pe o bucată de pământ din care se pot extrage bogății, fără să ia în calcul faptul că adevărata bogăție a unui popor stă în valorile sale: egalitate pentru toți, justiție pentru toți, libertate pentru toți, ridicarea vieții la înălțimea unui ideal.

Dacă sufletul unui om măreț este analiza sufletească a unui popor la un moment dat, atunci lui Cortez i-a lipsit măreția fiindcă nu a reușit să unească fapta glorioasă cu latura înțeleaptă a sinelui. De fapt, Cortez a fost atât de mult cucerit de glorie și faimă, încât n-a simțit cum cade în acea uitare a sinelui de sine, iar forma etica a regretului s-a manifestat prea târziu, mai exact atunci când evenimentele au început să apună, când deja el nu mai putea să iasă

din acea uitare caldă și definitivă.

Obligația liderului de a fi o legătură de drept cu mersul lumii se constată din luciditatea încordată a sinelui de a admite imperfecțiunea ființei sale, fiind dispus să își asume partea de vină ce îi revine dacă nu se proiectează la timp în sufletul celor din jurul său.

Calitatea slabă a leadershipului se observă în felul în care omul își judecă sinele atunci când faptele glorioase întrec șansele sale de a fi potrivit poziției respective, în planul raporturilor cu conștiința generală a celorlalți oameni din jurul său.

Când omul își evaluează șansele de a rămâne în fruntea oamenilor, el își raportează personalitatea la poziția generală a oamenilor față de reușita unui obiectiv care nu trebuie să depășească conștiința identității naționale, conștiința apartenenței la o comunitate culturală omogenă.

* Notă: Colin Falconer - Aztec

Source: https://neculaifantanaru.com/calitatea-slaba-a-leadershipului.html